

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אפשר בת מאה ושלשים שנה וקרא לה בת?												קב.
זו יוכבד שהורתה בדרך ונולדה בין החומות, דכתיב: (במדבר כ"ו) אשר ילדה אותה ללוי במצרים, לידתה במצרים והורתה שלא במצרים	דאמר ר' חמא בר חנינא:										◊	קב.
ואמאי קרו לה בת?											◊	קב.
מלמד שנולדו בה סימני נערות, נתעדן הבשר, נתפשטו הקמטין, וחזר היופי למקומו.	רב יהודה בר זבידא:										◊	קב.
ויקה											◊	קב.
ויהזור מיבעי ליה?											◊	קב.
מלמד שעשה לה מעשה לקוחין, הושיבה באפריון, ואהרן ומרים משוררים לפניו, ומלאכי שרת אומרים: (תהלים קי"ג) אם הבנים שמחה.	רב יהודה בר זבידא:										◊	קב.
להלן מנאן הכתוב דרך גדולתו וכאן דרך חכמתו, מסייעא ליה לרבי אמי											◊	קב.
בישיבה הלך אחר חכמה, במסיבה הלך אחר זקנה.	דא"ר אמי:										◊	קב.
והוא דמפליג בחכמה, והוא דמפליג בזקנה.	רב אשי:										◊	קב.
בנות צלפחד שקולות היו, שנאמר: ותהינה, והיה אחת לכולן.	תנא דבי רבי ישמעאל:										◊	קב.
בנות צלפחד הותרו להנשא לכל השבטים, שנאמר: (במדבר ל"ו), לטוב בעיניהם תהינה לנשים, אלא מה אני מקיים (במדבר ל"ו) אך למשפחת מטה אביהם תהינה לנשים? עצה טובה השיאו הכתוב, שלא ינשאו אלא להגון להן.	רב יהודה אמר שמואל:										◊	קב.
(ויקרא כ"ב) אמור אליהם - לאותן העומדים על הר סיני, לדורותיכם - אלו דורות הבאים, אם נאמר אבות, למה נאמר בנים? ואם נאמר בנים, למה נאמר אבות? מפני שיש באבות מה שאין בבנים, ויש בבנים מה שאין באבות, באבות הוא אומר: (במדבר ל"ו) וכל בת יורשת נחלה, והרבה מצות נצטוו בנים שלא נצטוו אבות, הא מפני שיש באבות שאין בבנים ויש בבנים מה שאין באבות - הוצרך לומר אבות. הוצרך לומר בנים	מותיב רבה:										◊	קב.
באבות הוא אומר: וכל בת יורשת נחלה	קתני מיהת:										◊	קב.
לבר מבנות צלפחד.	הוא מותיב לה, והוא מפרק לה: [רבה]										◊	קב.
באבות הוא אומר וכל בת יורשת נחלה.	אמר מר:										◊	קב.
באבות אין, בבנים לא, מאי משמע?											◊	קב.
אמר קרא: (במדבר ל"ו) זה הדבר, דבר זה לא יהא נוהג אלא בדור זה.	רבא:										◊	קב.
אלא מעתה, (ויקרא י"ז), זה הדבר דשחוטיו חוץ, הכי נמי דלא יהא נוהג אלא בדור זה	רבה זוטרי לרב אשי:										◊	קב.
שאני תם, דכתיב: (ויקרא י"ז), לדורותם.											◊	קב.
(במדבר ל') זה הדבר דראשי המטות, הכי נמי דלא יהא נוהג אלא בדור זה א"ל:											◊	קב.
ההוא יליף זה מהתם.											◊	קב.
האי נמי ליליף זה מהתם											◊	קב.
האי מאי? בשלמא התם איצטרי לגזרה שוה, הכא למאי איצטריך? לשתוק קרא מיניה ואנא ידענא דלדורות הוא.											◊	קב.
מאי ג"ש?											◊	קב.
נאמר כאן זה הדבר ונאמר להלן (ויקרא ט"ו) זה הדבר, מה להלן אהרן ובניו וכל ישראל, אף כאן אהרן ובניו וכל ישראל ומה כאן ראשי המטות, אף להלן ראשי המטות.	דתניא:										◊	קב.
מה להלן אהרן ובניו וכל ישראל, אף כאן אהרן ובניו וכל ישראל.	אמר מר:										◊	קב.
למאי הלכתא?											◊	קב.

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story :מקרא-key	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראייה-proof
--	---

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לומר, שהפרת נדרים בשלשה הדיוטות.	רב אחא בר יעקב:	!											קב: ◊
והא ראשי המטות כתיב ביה		ג											קב: ◊
ביחיד מומחה	כדאמר רב חסדא אמר רבי יוחנן:	!	■										קב: ◊
ה"נ ביחיד מומחה.		!											קב: ◊
ומה כאן ראשי המטות, אף להלן ראשי המטות.			■										קב: ◊ <
למאי הלכתא?		ג											קב: ◊
לומר, שיש שאלה בהקדש.	רב ששת:	!											קב: ◊
ולב"ש דאמרי: אין שאלה בהקדש		ג											קב: ◊
הקדש טעות הקדש	דתנן, בית שמאי:	ג	■	◆									קב: ◊
אינו הקדש	בית הלל:	ג	■	◆									קב: ◊
האי זה וזה מאי עבדי ליה?		ג											קב: ◊
זה הדבר דשחזי חוץ - מיבעי ליה: על השוחט הוא חייב, ואינו חייב על המולק		!											קב: ◊
זה הדבר דראשי המטות - מיבעי ליה: לחכם מתיר ואין בעל מתיר, בעל מפר ואין חכם מפר.		!											קב: ◊
ולבית שמאי דלית להו גזרה שוה, הפרת נדרים בשלשה הדיוטות מנא להו?		ג											קב: ◊
נפקא להו מדתניא:		!											קב: ◊
(ויקרא כ"ג) וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל - ר' יוסי הגלילי אומר: מועדי ה' נאמרו, שבת בראשית לא נאמרה	[תניא - רבי יוסי הגלילי]	!	■										קב: ◊